

عنوان مقاله:

منظومه «ایرج و هوبره» قاسم لاربن مازندرانی و تطبیق ساختاری آن با مثنوی «زهره و منوچهر» ایرج میرزا

محل انتشار:

فصلنامه کاوش نامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 19، شماره 38 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

پریسا اورک موردغفاری - مدرس موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی فولادشهر

خلاصه مقاله:

منظومه «ایرج و هوبره» و «زهره و منوچهر» از جمله داستان‌های غنایی معاصر است که در تعارض و اختلاف میان دو عقیده عشق و وطن‌خواهی سروده شده است. منظومه «زهره و منوچهر» ترجمه آزادی است که ایرج‌میرزا آن را به تتبع از «ونوس و آدونیس» ویلیام شکسپیر سروده است. منظومه «ایرج و هوبره» قاسم لاربن نیز یکی از آخرین منظومه‌های عاشقانه در ادبیات فارسی است که به تقلید و استقبال از منظومه عاشقانه «زهره و منوچهر» ایرج‌میرزا و در همان وزن سروده شده است. پژوهش حاضر با استفاده از روش اسنادی و کتابخانه‌ای به مقایسه ساختاری و محتوایی داستان «زهره و منوچهر» ایرج‌میرزا با «ایرج و هوبره» می‌پردازد. برآیند پژوهش نشان می‌دهد که اگرچه عناصر داستانی هر دو اثر تا حدودی قابل انطباق با یکدیگر است، اما منظومه «ایرج و هوبره» تقلیدی صرف از کار ایرج‌میرزا نیست. این منظومه در عین تاثیر محسوس از «زهره و منوچهر» قوت و اصالت دارد. توصیفات زیبا و ترکیبات نوآورانه، زبان نرم و لطیف و روان آن در کنار تازگی موضوع بر گیرایی و ارزش‌های منظومه افزوده است. منظومه «زهره و منوچهر» نیز از لحاظ سادگی، روانی و اشتغال بر مفردات و تعبیرات عامیانه، فضا سازی و نمایش روابط شخصیت‌ها از ورای گفتگوهای زنده و طبیعی از آثار خواندنی ادبیات ایران است.

کلمات کلیدی:

قاسم لاربن مازندرانی، ایرج و هوبره، زهره و منوچهر، ایرج میرزا، ادبیات تطبیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734351>

